

ادامه از صفحه ۱۷

تصمیم گیری بدون زنان

لا خانم منصوری! اغلب مردم فکرشان به این سمت می‌رود که مثلا پزشک مرد از پزشک زن بهتر است. معلم مرد از معلم زن بهتر است؛ این نگرش در سطح کلان هم شاید وجود داشته باشد که شاید نماینده مرد و فعال اجتماعی مرد بُرش و کارایی بیشتری داشته باشد. درجایی که شما کار می‌کنید، این نگاه چقدر حاکم است؟

منصوری: اولاً این نگاه خودبه‌خود به وجود نیامده و این نگاه ساخته شده است. باورهای ما برگرفته و برساخته از آموزش‌هایی است که ما می‌بینیم. از زمانی که نطفه بچه بسته می‌شود و جنس بچه مشخص می‌شود، برای دختر یک نقش و برای پسر هم نقشی دیگر تعریف می‌شود. اسباب‌بازی‌های پسر یک چیز و اسباب‌بازی‌های دختر یک چیز دیگر است. می‌خواهم بگویم کلیشه‌هایی‌ما در جامعه‌مان داریم که این کلیشه‌ها ساخته آموزش‌هایی است که همواره در جامعه به‌عنوان آموزش تکرار می‌شود و طبیعتاً ما نمی‌توانیم وقتی آموزش‌ها به این سمت می‌رود، از جامعه انتظار دیگری داشته باشیم. این ناشی از همان نگرش است، این نگرش در سطوح و ارکان مختلف جامعه، از ارکان قدرت تا احزاب ما و تا جامعه مدنی وجود دارد و همین هم باعث می‌شود ما باوجود همه تلاش‌هایی که ما می‌کنیم، مسئله زنان هنوز مسئله تمام جامعه ما نشده است. جامعه ما هنوز نپذیرفته، حتی کنشگران جامعه مدنی ما هنوز نپذیرفته‌اند که مسئله زنان، فقط مسئله زنان نیست، بلکه مسئله کل جامعه است، به نظر ما ضعف جدی آموزش داریم؛ آموزش‌هایی که باید این باورهای کلیشه‌ای را کنار بزنند. این باورهای کلیشه‌ای غلبه دارد بر رفتارهای سیاسی ما به‌عصین‌دلیل است که از احزاب ما در ایران مشارکت سیاسی درنمی‌آید. به‌دلیل همان آموزش‌هایی است که همه ما دیده‌ایم؛ هم زن و هم مرد.

لا به نظر شما روزی خواهد آمد که ایران به آنجایی برسد که درباره اینکه رئیس جمهور زن داشته باشد، فکر جدی بکند؟ از طرفی داشتن

رئیس جمهور زن چقدر مهم است؟

منصوری: قاعدتا من فکر می‌کنم موضوع پذیرش اینکه در سطح انتخابات ریاست‌جمهوری رجل سیاسی هم می‌تواند یک زن باشد، خودش مقدمه‌ای می‌تواند باشد که ما به آینده ایران خوش‌بین باشیم که روزی در این کشور نیز زن می‌تواند مقدمات به‌عنوان کاندیدای ریاست‌جمهوری در معرض انتخاب مردم قرار بگیرد. هرچند به باور من و به باور قانون‌گذاری که این قانون را نوشته‌اند،تصور می‌کند وجود داشته، این بوده که زن هم می‌تواند کاندیدای ریاست‌جمهوری باشد، وگرنه چه اصراری بود که کلمه مرد را حذف کنند و به جایش کلمه رجل را بگذارند؟ به نظر ما در این ۱۱ دوره هم با تأخیر و وقفه مواجه بودیم که اگر این پذیرش انجام می‌شد که زن هم می‌تواند رجل سیاسی باشد و زنانی که کاندیدا شدند، تأیید صلاحیت می‌شدند و در معرض انتخاب مردم قرار می‌گرفتند، این خودش همان بخشی از گفتمان‌سازی بود که از طریق رفتارهای سیاسی می‌توانستیم در جامعه ایجاد کنیم و اتفاقاً به جامعه ما آموزش می‌داد و بر زنان ما اعتمادبه‌نفس بیشتری می‌داد، برای اینکه بایاند و در عرصه‌های دیگر و در سطوح دیگر رقابت‌های سیاسی هم مشارکت کنند، شاید یکی از دلایل کاهش مشارکت سیاسی زنان در نهادهای انتخابی مانند مجلس و شوراها، همین وقفه‌ای باشد که ما در انتخابات ریاست‌جمهوری با آن مواجه هستیم.

ایمن خودبه‌خود به جامعه آموزش و باور می‌دهد؛ بنابراین من فکر می‌کنم با توجه به گفتمان‌سازی‌ای که در جامعه ما دارد شکل می‌گیرد، با توجه به نرخ میانگین حضور زنان در دنیا در موقعیت‌های نخست‌وزیری یا ریاست‌جمهوری، خواه‌ناخواه ما هم حداقل نه در ایران، اسل در انتخابات آینده می‌توانیم شاهد کاندیداتوری زنان باشیم. باید تلاش و پیگیری شود، فعالان حوزه زنان، احزاب و دولت‌های مستقر به این موضوع توجه کنند و این اتفاقا بستگی مستقیم پیدا می‌کند به جواب سؤال دوم شما که دولت یازدهم برای رفع مطالبات زنان و برکردن شکاف‌های موجود برای زنان تا چه حد برنامه دارد. دولت آینده، به‌لحاظ نماد بیرونی‌اش که بسیار مهم است باید از حضور چندین زن در کابینه‌اش بهره ببرد. اینکه حالا برنامه ششم توسعه تصویب شده و نگاهش نگاه جامعی است نسبت به بحث زنان. اینکه دولت آینده تا حد چه دارای حرف، سخن، برنامه و شعار انتخاباتی برای توجه به این ۵۰ درصد از جامعه است، این به اعتقاد من نکته‌ای است که طبیعتاً نتنها در ایمن انتخابات، بلکه در انتخابات آینده هم می‌تواند به این فرایند شدت بیشتری ببخشد. درباره انتخابات شوراها هم به نظر من یک ظرفیت بی‌بدیل در ارتباط با مسائل و مشکلات زنان در حوزه شهرها وجود دارد. به‌عنوان مثال در کلان‌شهری مثل تهران، ما با انواع آسیب‌های اجتماعی مواجه هستیم که اتفاقاً بیشترین فشارش روی زنان می‌آید. بحث اعتیاد، بحث HIV مثبت، زنان کارتن خواب و مسائل دیگری که طبیعتاً در این سطح تعریف می‌شوند، در آنجا که با بیشترین آسیب‌پذیری مواجه است، اتفاقاً زنان هم هستند که به هر ترتیب دارند این رنج را تحمل می‌کنند. قاعدتا شوراهاى شهر به اعتقاد من باید برنامه داشته باشند. برای پژوهش در زمینه مسائل و مشکلات زنان در سطح شهرها، یکی از ضعف‌های شوراهاى دوره‌های گذشته، فقدان سامانه پژوهشی در شوراها برای رصد مشکلات موجود در شهرهاست، به‌ویژه مسائل زنان و کودکان و آسیب‌های اجتماعی.

سیاست

یک لشکر اصولگرا در برابر روحانی

دستور کار: حمله به رئیس‌جمهوری

علی، محمد بهشتی، محمود

من همین موضوع است». در صورت تأیید صلاحیت بیبادی و زاهدی و حضورشان در مناظره‌های انتخاباتی احتمالش زیاد است که شاهد سخنانی از این دست در نقد یاران اصولگرایشان باشیم.

کدام فرد؟

تا پیش‌ازاین، دو احتمال برای رویکرد اصولگرایان در انتخابات ریاست‌جمهوری سال آینده وجود داشت؛ مدل انتخابات سال ۸۰ یا سال ۸۴. سال ۸۰، ناامید از بردن با هدف کاستن از آرای رقیب به میدان آمدند که نتیجه معکوس شد؛ اما سال ۸۴ با یک چهره «نواصولگرا» و امیدوار با هدف بردن انتخابات به صحنه آمدند. نامزدهای شاخص اصولگرایان در انتخابات سال ۸۰، احمد توکلی و عبدالله جاسبی بودند. همچنین علی شـمخانی، وزیر وقت دفاع- که آن زمان تا حدی به اصولگرایان نزدیک شمرده می‌شد، نامزد شده بود. هدف این بود که هریک از این نامزدها سهمی از یکب آرای خاتمی را بگیرند و او با رای کمتی نسبت به ۷۶ رئیس‌جمهوری شود.

یکی از تحلیلگران اصولگرا پیش‌بینی کرده بود اگر آرای احمد توکلی بیشتر شود؛ یعنی اولویت مردم به سمت اقتصاد میل کرده است. اگر آرای جاسبی بیشتر شود؛ یعنی میل به مدیریت علمی بیشتر است و اگر شمخانی رای بیشتری جلب کند؛ یعنی در حوزه امنیت مردم دغدغه‌هایی دارند؛ اما فاصله آرای ماخوذه مجموع نامزدهای اصولگرایان با رای خاتمی آن قدر بود که این تحلیل‌ها را بی‌اثر کرد. در سال ۸۴ اصولگرایان، ظاهراً به علت نرسیدن به اجماع باز هم با تعدد نامزد آمدند؛ اما در اصل آمده بود نامزد بازی را شش‌دانگ ببرند. احمدی‌نژاد نامزد چراغ‌اموش اصولگرایان بود. پیروزی او نشان داد حمایت‌های بزرگان و رسانه‌های اصولگرا در مدت شهرداری او و حتی سخنان دو سال قبل باهتر مبنی بر اینکه او را برای ریاست‌جمهوری در نظر گرفته بودند، بیره نبود. هم‌زمان با انتخاب‌شدن او به‌عنوان شهردار تهران، سایت اصلاح‌طلب رویداد، در مطلبی به نقل از منابع نزدیک به شوراهاى هماهنگی نیروهای انقلاب نوشت: «برخی... می‌کوشند نظر مقامات کشور را به کاندیداتوری احمدی‌نژاد، شهردار تهران، جلب کنند و افرادی نظیر علی لاریجانی، علی‌اکبر ولایتی و حسن روحانی را از عرصه خارج کنند». رویداد در ادامه نوشته بود: «طیف‌های خاصی در پیروزی می‌مانند؛ تحلیل آرایش نهایی انتخابات اقدامات تبلیغی برای پیروزی احمدی‌نژاد بر رقبای

اول، ریاست‌جمهوری ۹۲ و مجلس دهم (در تهران) هم مؤید آن است. در انتخابات سال ۸۴ هم در دور دوم، اگر به‌جای هاشمی رقیب دیگری در برابر احمدی‌نژاد نشسته بود یحتمل برنده او بود. حالا هم احتمالاً چشم به رای شکننده روحانی در سال ۹۲ دوخته‌اند و هم اینکه همه تلاش خود را بکنند تا با گذر و نادیده‌گرفتن دوران هشت‌ساله احمدی‌نژاد، روحانی را بدل به نماد وضع موجود کنند. در چنین شرایطی اگر بتوانند مانند سال ۸۴ انتخابات را به دور دوم بکشانند، احتمال برنده‌شدن یکی از اصولگرایان محتمل‌تر می‌شود؛ نکته‌ای که مصطفی میرسلیم، نامزد حزب مؤتلفه و از مخالفان ایده نامزد واحد، از

منظری دیگر به آن اشاره کرده است: «هرچه تعداد نامزدها بیشتر باشد، مشارکت مردم بیشتر می‌شود که این موجب پراکندگی آرا هم می‌شود و ممکن است انتخابات را به دور دوم بکشانند، سپس در مرحله دوم باید به فکر ائتلاف بود».

یکی در برابر همه

برخلاف سال ۹۲ که فضای مناظره‌های انتخاباتی گاه به انتقادهای دو به دو اصولگرایان و حتی اعضای ائتلاف ۲+۱ از یکدیگر منجر می‌شد، این‌بار آنها گفته‌اند که علیه هم سخنی نخواهند گفت و با هم مناظره نخواهند کرد. مهدی چمران، عضو شورای مرکزی جمن و رئیس شورای شهر تهران، گفته بود: «نامزد نهایی جبهه مردمی تا آخر و حتی در مناظره‌ها همدیگر را حمایت خواهند کرد و رقابتی بینشان نخواهد بود. گفته بود که همه این نامزدها تعهد کتبی و اخلاقی داده‌اند که از نامزد نهایی جبهه مردمی حمایت کنند». مصطفی میرسلیم هم که باوجود نداشتن رای لازم در جمن ولی به پشتوانه حزب مؤتلفه در انتخابات ثبت‌نام کرده است، گفته که «من با نامزدهای جمن اختلافی ندارم و هیچ‌گاه نیز در مناظرات مقابل یکدیگر نخواهیم ایستاد، چراکه هدف و نیت ما مشترک است». با توجه به عهدشکنی‌های تاریخی اصولگرایان، احتمال اینکه آنها بر سر این عهد هم نمانند زیاد است. نشانه‌های آن هم از حالا پیداست؛ مثلاً حسن بیبادی دیروز هنگام ثبت‌نام در‌باره حمایتش از قالیباف و حمله به جمن گفت: «کسانی که در جمن مطرح شدند و کشف‌پرده‌اش هم مشخص شد، باید بگویم که پاشنه یکت پای آقای قالیباف مخ آنهاست». زاهدی هم دیروز بعد از ثبت‌نام با انتقاد از جمن گفت: «من را در انتخابات جمن شـرکت ندادند و یکی از گلایه‌های

مهسا جزینی: همان شد که پیش‌بینی شده بود؛ لشکر اصولگرایان در برابر روحانی؛ احمدی‌نژاد، رئیس دولت سابق؛ بقای، معاون احمدی‌نژاد؛ زیریافان، دیگر معاون احمدی‌نژاد؛ خلیلیان، وزیر جهاد کشاورزی احمدی‌نژاد؛ کلهر، مشاور سابق احمدی‌نژاد؛ زاهدی، وزیر علوم احمدی‌نژاد؛ حاجی‌بابایی، وزیر آموزش‌وپرورش احمدی‌نژاد؛ حسین‌الله‌کم، رئیس شورای هماهنگی حزب‌الله؛ بیادی، حامی سابق آبادگری احمدی‌نژاد؛ قالیباف، شهردار تهران؛ میرسلیم، عضو شورای مرکزی مؤتلفه؛ زاکانی، مؤسس جمعیت رهیویان انقلاب اسلامی؛ رئیس، تولیت آستان قدس؛ احمد کاشانی، فرزند آیت‌الله کاشانی؛ محمدعلی پورمختار، نماینده اصولگرایان مجلس و حسن نوروزی، نماینده رباط‌کریم. اینها همه اصولگرایان شاخصی‌اند که در این پنج روز ثبت‌نام کرده‌اند. جلیلی هم بعد از اعلام حمایت آیت‌الله مصباح و جبهه پایداری، برخلاف همه تلاش‌های یک‌ساله‌اش که بوی حضور انتخاباتی داشت، کلاً عطای ریاست‌جمهوری را به لغایش بخشید و نیامد. از میان پنج نامزد اول جمن (جبهه مردمی نیروهای انقلاب) چهارنفرشان ثبت‌نام کردند. (رئیس، قالیباف، حاجی‌بابایی و زاکانی) از این چهار نفر به‌علاوه باقی اصولگرایان، هرکدامشان که بعد از تأیید صلاحیت‌ها باقی بمانند، قرار نیست با هم مناظره کنند. آنها با هم علیه روحانی سخن خواهند گفت.

جندقطبی به‌جای دوقطبی

سخنرانی دیروز قالیباف در حمله به دولت و سخنان هفته‌های اخیرش به دولت نشان داد ضربه‌ای که او در مناظره‌های چهار سال پیش از رقیب انتخاباتی‌اش خورد و بدل به روایت مشهور «من سرهنگ نیستم» شد، آن قدر سنگین بود که روحانی حالا‌حالا باید تاوان پس بدهد. روز قبل از آن هم، فحوای سخنان رئیسی چنین بود. از او هم وقتی درباره منشور حقوق شهروندی سؤال شد، دولت را تخطئه کرد. احمدی‌نژاد و بقای‌ی هم همه هم‌وغم این هفته‌هایشان حمله به دولت مستقر است. آنها همه تخریب‌ها و حملات اصولگرایان به خودشان را کاملاً نادیده گرفته و نوک پیکان نقدهایشان به‌سوی دولت است؛ چه نامزدهای اصولگرای درون و بیرون جمن تا آخرین لحظه رقابت‌های انتخاباتی بمانند و چه نمانند؛ چه به‌نفع یک نامزد واحد کنار بکشند، چه نکنند آنچه از طراحی انتخاباتی اصولگرایان برمی‌آید این است که حسن روحانی باید یک‌تنه در برابر آنها بایستد. آنها به‌جای ایجاد یک دوقطبی رئیسی- روحانی که نتیجه احتمالی‌اش شکست رئیسی بود، به دنبال ایجاد یک جندقطبی اصولگرایان- روحانی‌اند به امید اینکه در پایان رینگ مناظرات انتخاباتی، به روحانی تعصیف‌شده برسند. در آن حالت احتمالی، هر اصولگرایی که برنده شود بر اصولگرایان خواهد بود. آنها احتمالاً برای بعد از آن هم به این فکر کرده‌اند که دولتی با شرکت سه‌گانه اصولگرایی تشکیل دهند. مثلاً شایع شده که در صورت انتخاب رئیسی، قالیباف معاون اول او شود.

به نظر می‌رسد که اصولگرایان به تجربه دریافته‌اند که در فضای دوقطبی، بحث با آنها بار نیست. انتخابات ۷۶، مجلس ششم، شورای شهر

واکنش کمیسیون امنیت به سخنان مهدی طائب

درگیری‌های جناحی را به سیاست بین‌الملل نکشانیم

مهدی طائب البته پیش‌تر از ایمن‌جمله‌های

تندوتیز، انتقادات دیگری نیز به دولت حسن روحانی و سیاست برجام او وارد داشته بود. او دی‌ماه ۹۴ نیز به کنایه گفته بود «یمن آزمایشگاه بزرگی برای دین ما خواهد بود. وای به حال آن کسانی که نگذاشتند کشتی حامل دارو و غذا وارد یمن شود، آن هم برای عده‌ای که داشتند از بین می‌رفتند. برخی نگذاشتند؛ چراکه معتقد بودندن رابطه ما را با برخی کشورها خراب خواهد کرد». از دی‌ماه ۹۴ از روزهای شلوغ انتخابات ۹۶ نزدیک به دو سال راه بود. حالا طائب از کنایه به صراحت رسید و حسن روحانی را در رینگ بوکس سیاست به گوشه‌ای نهاده و برجام را مسبب شکست در کمک‌رسانی به یمن عنوان می‌کند.

علاوه بر اینها او در یک سخنرانی رسمی که

ویدئوی آن به شکل وسیعی در شبکه‌های اجتماعی پخش می‌شود، به نکات و جملاتی، اشاره داشته

که می‌تواند در‌دسرهایی برای امنیت ملی کشور

بود و شاید هم کرمانی‌بودن، از نزدیکان به

هاشمی‌رفسنجانی محسوب می‌شود. تا آنجا که بعد از مرگ آیت‌الله، بعد از شنیدن زمرزمه‌هایی درباره برقراری کانال ارتباطی اصلاح‌طلبان با مقام رهبری، نام او بود که بر سر زبان‌ها افتاد. ماجرای مرگ هاشمی، برخی از فعالان جریان اصلاح‌طلب را بر آن داشت تا درباره لزوم حفظ کانال ارتباطی با دفتر مقام معظم رهبری فکر کنند. اسحاق جهانگیری خود درباره چگونگی انتخابش برای این مقصود پیش‌تر به «شرق» چنین گفته بود: «ما با دوستان و بزرگان اصلاح‌طلب مذاکراتی داشتیم؛

به سوی شورا

انصراف ۱۸ کاندیدا از انتخابات شوراها

● **ایسنا:** محمدرضا بادامچی، رئیس هیئت نظارت بر انتخابات شوراها در شهرستان تهران، با اشاره به آغاز بررسی صلاحیت کاندیداها از روز پنجشنبه (۲۴ فروردین) گفت که این هیئت قرار است در مدت قانونی یک هفته حدود سه هزار پرونده را بررسی کند. وی ادامه داد: حدود سه هزار پرونده به هیئت نظارت شهرستان تهران تحویل داده شد که تنها ۱۸ نفر انصراف داده‌اند. زمان بررسی‌ها ۳۱ فروردین به پایان می‌رسد و هیئت نظارت نظرش را اول اردیبهشت به فرمانداری تهران اعلام و فرمانداری، دوم اردیبهشت به صورت رسمی نظرات را به کاندیداها اعلام می‌کند. رئیس هیئت نظارت بر انتخابات شوراها در شهرستان تهران در پایان با بیان اینکه رسیدگی‌ها به صلاحیت کاندیداها براساس قانون و نظر مراجع چهارگانه انجام می‌شود، یادآور شد: کسانی که در هیئت‌های اجرایی یا نظارت صلاحیتشان تأیید نشده است، بعد از ابلاغ رسمی می‌توانند به هیئت نظارت استان شکایت و اعتراض خود را مطرح کنند.

مانعت اصلاح‌طلبان از تعدد فهرست‌های انتخاباتی

● **علی شکوری‌راد،** دبیرکل حزب اتحاد ملت ایران اسلامی، گفت: اصلاح‌طلبان باید در روند بستن فهرست‌های شوراهاى شهر و روستا، اتحاد جریان‌های اصلاح‌طلب را حفظ کرده و از تعدد فهرست‌ها جلوگیری کنند. شکوری‌راد در نشست سراسری ستادهای انتخاباتی حزب اتحاد ملت ایران اسلامی با اشاره به اهمیت انتخابات شوراهاى شهر و روستا خاطرنشان کرد: افرادی باید وارد لیست‌ها شوند که قابل دفاع و پاک‌دست باشند. فرد مبتلا به فساد صالح نیست و نه‌تنها اعتبار خود که اعتبار لیست اصلاح‌طلبان را نیز از بین می‌برد. حتی شائبه فساد نیز نباید درباره افراد وجود داشته باشد. پس از پاک‌دست‌بودن، فرد باید کارآمد باشد. معیارهای شورای‌عالی اصلاح‌طلبان نیز بر همین اساس مشخص شده و برهمین مبنا تصمیم‌گیری خواهند کرد. امیدواریم که در تهران و سایر نقاط کشور این فرایند کلی مورد قبول و رضایت‌بخش باشد. او تأکید کرد که باید در روند بستن لیست‌های شوراهاى شهر و روستا، اتحاد جریان‌های اصلاح‌طلب حفظ شود و از تعدد لیست‌ها جلوگیری کرد.

ارزیابی لیست پس از تعیین صلاحیت‌ها

● **عبدالکریم حسین‌زاده،** نایب‌رئیس فراکسیون امید مجلس، گفت‌ که ارزیابی‌ها درباره لیست شورای شهر اصلاح‌طلبان پس از اعلام نتایج نهایی تأیید صلاحیت کاندیداها آغاز خواهد شد. وی با بیان اینکه هنوز ارزیابی درباره کاندیداهاى انتخابات شوراها در شورای‌عالی آغاز نشده، گفت که لیست نهایی اصلاح‌طلبان در انتخابات شوراها پس از اعلام نتیجه تأییدصلاحیت‌ها و بررسی و ارزیابی افراد اعلام خواهد شد.

زنان کاندیدای شوراها برنامه داشته باشند

● **فرزانه نیکوبرش،** مشاور سابق سازمان تبلیغات اسلامی در امور زنان، با بیان اینکه صرف حضور زنان در شورای شهر کافی نیست، گفت: زنانی که قصد کاندیداتوری در انتخابات شوراهاى اسلامی شهر و روستا را دارند، باید برنامه داشته باشند و با شناخت نیازها و امکانات منطقه خود در جهت رفع مشکلات، راهکارهای مناسب ارائه دهند. نیکوبرش ادامه داد: نگاه تخصصی امری مهم است. در حقیقت فردی که به‌عنوان کاندیدای انتخابات شورای شهر و روستا یا به عرصه میدان می‌گذارد باید با فرهنگ بومی منطقه، نیازها و مطالبات محلی به طور کامل آشنایی داشته باشد زیرا گاهی با وجود شناخت از نیازها، اما بدون توجه به امکانات، وعده‌هایی داده می‌شود که تحقق نمی‌یابند و قابلیت اجرایی نیز ندارند.

انتخابات الکترونیک در ۱۵۰ شهر

● **تسنیم:** قاسم میرزایی‌نکو، مسئول کمیته فناوری هیئت مرکزی نظارت بر انتخابات شوراها، از نشست‌های مکرر ایمن هیئت با وزارت کشور و شورای نگهبان برای تأمین زیرساخت‌های برگزاری تمام‌الکترونیک انتخابات شوراها خبر داد و گفت: براساس برنامه‌ریزی‌ها و هماهنگی‌های انجام‌شده، قرار است انتخابات شوراهاى اسلامی شهر و روستا در بیش از ۱۵۰ شهر کشور که شوراایشان دارای هفت و ۹ عضو است به صورت تمام‌الکترونیک برگزار شود.وی افزود: تمامی زیرساخت‌های برگزاری انتخابات شوراها به صورت تمام‌الکترونیک در حوزه‌های مربوطه فراهم شده و مشکلی از جهت تأمین زیرساخت‌ها، اعم از سخت‌افزاری، نرم‌افزاری و نیروی انسانی آموزش‌دیده وجود ندارد.

احتمالی [ریاست‌جمهوری] سرمایه‌گذاری کند».

آنجا چه خبر است؟

فارغ از استراتژی انتخاباتی اصولگرایان در برابر روحانی، وضعیت خود آنها هم درخورتوجه است. شاید به جز تضعیف روحانی، دلیل مهم دیگری که آنها را به این نتیجه رسانده تا با چند نامزد وارد صحنه انتخابات شوند، این است که آنها واقعا نمی‌توانند به نامزد واحد برسند. حتی فردی مانند قالیباف که پیش‌ازاین شرط کرده بود تنها در صورتی وارد گود انتخابات خواهد شد که تک‌نامزد اصولگرایان شود و هفته پیش هم بیاینه داد که «بنده هیچ درخواستی برای نامزدی در انتخابات ریاست‌جمهوری نداشته و ندارم» ساعات آخر ثبت‌نام آمد و حرف‌های انتخاباتی تندى زد. ماجرای او و احمدی‌نژاد بسیار شبیه هم است. احمدی‌نژاد هم با وجود اینکه در یک بیاینه یک نامه و چند سخنرانی گفته بود که برنامه‌ای برای ورود به انتخابات ندارد؛ اما آمد. این ماجرابی است که برای ابراهیم رئیسی هم رخ داد. او هم گفته بود که نمی‌آیم؛ ولی آمد. سایت اصولگراى صراط چند ماه قبل نوشته که سابقه رئیسی نشان داده که او ترجیح می‌دهد در پست‌هایی قرار بگیرد که به دور از جنجال و البته منشا اثر باشد. سایت صراط با اشاره به کارنامه کاری رئیسی نوشته بود: «روحانی آرام و به دور از حاشیه»، همچنان ترجیح می‌دهد در مناصبی فعالیت کند که کمتر به سیاسی‌کاری آلوده شده‌اند و البته منشا اثر باشند. دلیل اصلی کاندیدانشدن او هم همین موضوع است. به‌این‌ترتیب نامزدی او فقط در یک صورت امکان‌پذیر است و آن اینکه تشخیص بدهد جانشینی برایش وجود نداشته باشد یا حضورنافتنش مضراتی برای آینده انقلاب داشته باشد... حالا با این لیست‌کولرابی که در انتخابات ثبت‌نام کرده است، آیا رئیسی واقعا تصور کرده است که جانشینی برایش وجود ندارد؟

برای رفتارهای متناقض یا سردرگمی‌های درون اصولگرایی نشانه‌های دیگری هم می‌توان یافت؛ مثلاً درباره همین نامزدهای جمن برخلاف چمران که گفته بود پنج نامزد تا آخر مناظره‌ها خواهند ماند؛ اما یحیی آل‌اسحاق، عضو هیئت مؤسس جمن، به ایرنا گفته بود: «اینکه گفته می‌شود تعداد زیادی از جمن برای انتخابات نامزد می‌شوند و بعد از مناظرات انتخاباتی به نفع یک نفر کنار می‌کشند، صحت ندارد». او تأکید کرده بود که: «دیدگاه جبهه مردمی نیروهای انقلاب اسلامی این است که ابتدا ۱۰ نامزد را از بین ۳۱ نفر داوطلب فعلی انتخاب کند، بعد از مدتی آن را به پنج نفر کاهش دهد و در نهایت تنها یک نامزد از سوی آنها برای انتخابات ریاست‌جمهوری ثبت‌نام می‌کند. در نهایت هم شما شاهد رقابت یک نامزد با روحانی خواهید بود». اما آنچه در عمل اتفاق افتاد، دقیقاً برعکس این گفته آل‌اسحاق شد.

البته باید منظر ماند و دید که از خروجی شورای نگهبان چند نفر و چه کسانی بیرون می‌آیند؟ آیا احمدی‌نژاد و بقای‌ی هم تأیید صلاحیت می‌شوند؟ از میان گزینه‌های جمن و غیرجمنای اصولگرایی چه تعداد می‌مانند؟ تحلیل آرایش نهایی انتخابات و مناظرات به این خروجی بستگی دارد.

است و هیچ ربطی به یمن پیدا نمی‌کند. صحیح نیست که به خاطر درگیری‌های سیاسی این سخنان را نشار رئیس‌جمهوری یک کشور کنیم. برجام دایره عملش درباره توافق با کشورها بوده و مفاد آن صریح است و در اختیار عموم قرار دارد. این‌طور انتقاد به برجام شایسته نیست. درگیری‌های جناحی را به سیاست بین‌الملل نکشانیم». نقوی‌حسینی همچنین درباره اینکه موضع کمیسیون امنیت در برابر سخنان طائب چیست، به «شرق» می‌گوید: «مگر کمیسیون بی‌کار است که در برابر سخن هر فردی موضع بگیرد. اگر نقدی به رئیس‌جمهوری شده، خود ایشان باید پاسخ‌گو باشند، نه کمیسیون. این مسئله در حیطه اختیارات ما نیست». سخنان و موضع‌گیری‌های مهدی طائب در برابر دولت حسن روحانی البته به این واکنش‌ها ختم نمی‌شود. او پیش‌ازاین به‌صراحت گفته بود «روحانی را به یمن صدر را می‌رود و احمدی‌نژاد راه را درست می‌افت».

ایجاد و برقراری این کانال ارتباطی تلاش کنم. اینکه همیشه با جریان اصلاحات ارتباط داشته باشند، از تأکیدات مقام معظم رهبری بود».

اسحاق جهانگیری حالا هم در قامت معاون اول و هم در قامت مهم‌ترین کانال ارتباطی اصلاح‌طلبان با مقام معظم رهبری راهی یکی از مهم‌ترین انتخابات ریاست‌جمهوری شده است تا به روحانی کمک کند. او با مشورت روحانی آمده و نقشی تعیین‌کننده را در لحظات حساس ایفا می‌کند. یک رئیس‌جمهور و معاون اول مستقر در برابر یک رئیس‌جمهور بالقوه و معاون اول احتمالی‌اش.